

blive små videnskabsmænd inden for deres fag. Jeg vil derfor høre, om hr. Hans Peter Baadsgaard ikke er enig i, at det måske vil være en god idé og også et vink med en vognstang til de seminarielærere, der har andre ambitioner, at vi kalder fagene undervisning i dansk, undervisning i matematik osv. Det svarer til Danmarks Lærerforenings forslag, og jeg synes faktisk, at det virker som en rigtig god idé, at vi også allerede i titlen ændrer på målet med undervisningen i linjefag.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Til hr. Frank Dahlgaard vil jeg sige, at det kræver måske lidt matematisk færdighed at beregne det, men når jeg mener at kunne hævde, at flere får mulighed for at fordybe sig i fagene, ligger der jo simpelt hen deri, at når der nu er fire linjefag, som man får større kompetence i at undervise i pædagogisk, fagligt og teoretisk, er det selvfølgelig en forbedring og en udvidelse af fordybelsesmuligheden, frem for at man i dag underviser på grundlag af nogle fællesfag, hvis timetal ligger langt lavere. Jeg synes ikke, der skal meget regnestykke til for at finde ud af, at med fire linjefag er der mulighed for fordybelse i fire fag, og at det er en fordybelsesudvidelse i forhold til det gældende.

Til hr. Nødgaard vil jeg sige, at jeg tror, der foreligger en misforståelse, for i fagets navn livsoplysning/kristendomsundervisning lægger jeg i hvert fald ikke, og det har jeg heller ikke hørt andre gøre, at der skulle være tale om, at vi har to fag. Det er nærmere i hvert fald for mig en antydning af, at kristendomsundervisningen ikke skal uddanne kateketer eller præster til at kunne det teologiske stof, men for at kunne anvende den kultur, vi har, skal man have kendskab til vores kulturelle baggrund og til den europæiske kultur, og deri er kristendommen jo et væsentligt element.

Vi skal også huske på, at det, vi taler om her, er et fællesfag, som alle skal have, for at de kan have det grundlag for deres arbejde som lærere i folkeskolen, som jeg finder det helt oplagt at de skal have. Der bliver jo flere, der kan komme med linjefagsuddannelse, når vi nu udvider linjefagsantallet fra to til fire, og så vil der også komme flere ud i folkeskolen, der har linjefag i kristendomskundskab, og derfor er der ikke tale om nogen forringelse. Det er muligt, hr. Nødgaard ikke mener, at man som lærer skal stifte bekendtskab med fremmede religioner og andre

kulturer, men dér er jeg dybt uenig, for også til forståelse af vores egen kultur er det en ganske udmærket ting – bare for at tage ét aspekt.

Til fru Baastrup vil jeg sige, at jeg sagde jo selv, at det er ikke matematikere, vi skal uddanne, men matematiklærere, og jeg kan ikke stødes af, at det ikke hedder dansk, men danskundervisning, men det kan vi tale nærmere om under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Jeg må sige, at didaktikken i den socialdemokratiske ordførers forklaring på, hvordan det var blevet til en faglig uddybning og fordybelse, at man går fra i dag to linjefag til efter forslaget fire linjefag, når de fire linjefag hver for sig har samme tid, som de to linjefag hver for sig har i dag, vil jeg gerne have forklaret. Hvordan kan det blive en fordybelse? Matematikken i det vil jeg da gerne have nøjere forklaret.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det er jo sådan set meget heldigt, at vi her i Folketinget har den ordning, at lovforslagene går i udvalg, og så kan vi snakke om dem dér, for jeg må sige til hr. Baadsgaard, at her er et emne, vi bliver nødt til at få talt 100 pct. igennem. Jeg føler mig ikke overbevist af de socialdemokratiske ord, der kom heroppefra, om, at ingenting er blevet forandret.

Kristendomskundskab vil efter det foreliggende forslag blive nedprioriteret, og det kan vi lige så godt erkende, fordi det nu bliver blandet sammen med en hel masse andet. Og det vil store dele af den danske befolkning ikke acceptere ud fra den kulturarv, vi har.

Jeg vil overhovedet ikke afvise, at det da er muligt, man skal lære noget om fremmede religioner og en hel masse andet – lærerne er jo sådan en blandet landhandel i vore dage, så det kan de også – men det kristne budskab nedprioriteres til fordel for en hel masse andet, for en lærer kan med denne lov vedtaget og med ministerens mange bekendtgørelser faktisk administrere det fuldstændig, som han eller hun vil, sådan at det måske bliver sådan en bisætning at have kristendomsundervisning i skolerne.

Det er i hvert fald et standpunkt, vi i Dansk Folkeparti vender os kraftigt imod.